

Hugo Demartini (1931–2010)

Reliéf, 1968

V polovině 60. let 20. století se zájem Huga Demartiniho soustředil na téma koule. Vznikly ikonické objekty s chromovaným povrchem. Do tohoto období patří vystavený objekt **Reliéf**, složený ze dvou stejně velkých koulí umístěných na plintě. V jejich povrchu se odráží okolní svět – prostor výstavního sálu, ostatní díla i samotný divák. Koule se také zračí na vlastní desce. Tyto nové obsahové a vizuálně estetické kvality se stávají nedílnou součástí zvláštního sochařského díla, pro který se vžil název objekt.

Hugo Demartini se zcela vzdal vlastního sochařského, tedy plastického rukopisu (například otisků prstů na plastickém tvaru a jeho viditelné modelace) ve prospěch nového výtvarného geometrického jazyka – jeho objekty mají neutrální, tzv. čistý povrch. Sochař chromované koule rozmisťoval také v přírodě, např. v oraništi nebo v rozbahněné půdě. Stříbřité dokonalé útvary jakoby v nich byly zkraje netečné, ale tím, že zrcadlily plující oblaka a okolní půdu, vznikalo kolem nich zvláštní napětí. Prapůvodní netečný klid se změnil v dynamickou situaci. Autor tímto způsobem vyjadřoval nové a nečekané kategorie – například balancování mezi řádem a jeho proměnlivostí, řádem a nestabilitou, tedy stav, kdy do setrvalého klidu vstoupí nahodilost či změna, ale také interpretoval vztah přírody a výtvarníků současné civilizace. Významná etapa v tvorbě Huga Demartiniho trvala až do roku 1974.

Hugo Demartini patřil od 60. let 20. století mezi umělce, kteří radikálně změnili podobu českého sochařství, a to svými reliéfy, chromovanými objekty, akcemi v prostoru a velkoformátovými sádrovými objekty, které byly zcela nefigurální a nepředmětné. Ve své tvorbě „otevřel dveře“ světu geometrie a geometrické abstrakce.

Hugo Demartini (1931–2010)

Relief, 1968

In the mid-1960s, Hugo Demartini's interest turned to the motif of the sphere. During this time, he produced several iconic chrome-plated objects, including the exhibited object, **Relief**, which consists of two equally-sized spheres on a plinth. The spheres' surface reflects the world around them: the exhibition space, the other works, and the viewer him- or herself. The spheres are also reflected on the pedestal on which they rest. These new semantic and visual-aesthetic qualities form an integral part of this unique sculpture, which represents the art form known as object art.

Hugo Demartini completely abandoned working with any distinctive sculptural style (characterized, for instance, by the imprints of his fingers on the sculptural form or by the visible modeling of the material) in favor of a new, geometric vocabulary that produced objects with a neutral, "clean" surface. He also placed his chrome spheres in the outdoors, for instance on a plowed field or in muddy soil. In these contexts, the perfect silvery shapes at first made an inert impression, but the fact that they mirrored the passing clouds and the surrounding ground produced a strange tension around them. Their originally inert calmness was transformed into a dynamic situation. In this way, Demartini expressed new and unexpected ideas such as finding a balance between order and its mutability or between order and instability – i.e., a situation in which randomness or change affects a state of lasting calmness. At the same time, he also explored the relationship between nature and the achievements of modern civilization. This important stage in Demartini's career continued until 1974.

From the 1960s onward, Demartini helped to radically alter Czech sculpture through his reliefs, chrome-plated objects, art actions, and large-format, entirely non-figurative and non-objective plaster objects. His work "opened the door" to the world of geometry and geometric abstraction.